

Goigs en lloança de Sant Genís, notari i Sant Genís, comediant.

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Plaça de la Vila
Alçada: 137

Coordenades:

Latitud: 41.51743
Longitud: 2.35839
UTM Est (X): 446464
UTM Nord (Y): 4596398

Classificació

Número de fitxa 08214 - 252
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Festa Major de Sant Genís](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 01/03/2015 - 01:00

Descripció

Goigs en lloança de Sant Genís, notari i màrtir, i Sant Genís, comediant i màrtir, patrons de Vilassar de Dalt, que es canten per la seva festa que es celebra el dia 25 d'agost, Festa Major de Vilassar, i que diuen així:

Amb humor i amb valentia / ens porteu al Paradís. / Infoneu-nos coratgia / Patrons nostres Sants Genís. //
Escrivà de confiança / catecumen abrandat, / sou, Genís, de tota França / i d'Arlés vostra ciutat, / llumener de valentia, / de bonesa i compromís...//

L'únic jutge, incontenible, / us ordena fer un decret / per occir de mort terrible / el creien, per aquest fet. /
Rebutjant la tirania / us heu de fer esmunyedís...//

Perseguit, en la fugida / demaneu ser batejat, / però un bisbe us dilucida / que morint martiritzat / obteniu la garantia / de ser admès al Paradís...//

Per buscar un segur paratge / el riu Ròdan travesseu. / Mes, botxins amb urc salvatge / us atenyen fent-vos reu. //

I ferint-vos amb follia / vaiu morir amb un dolç somrís...//

Cristians de la contrada / sepultaren el seu cos / aquell jorn a la vesprada / amb pregàries i plors. / Gest d'amor i gosadia, / no hi hagué qui desistí s...//

Vareu dir enmig de la farsa: / “Escolteu-me Emperador / i vosaltres, la comparsa, / no faig burla del Senyor, / els meus ulls han vist la Via / i el meu cor se sent feliç”. //

“ Us ho dic amb ardidesa: / Sí, confesso Jesucrist. / Es mon Déu, ma fortalesa, / Déu7 de tots, ben clar ho he vist. / Combregueu amb ma alegria, / Déu s'ha fet acostadís “ ...//

Fou molt dura la resposta / que us donà l'Emperador. / Però Déu, tot us acosta / la tortura i la presó. / I conclou sa covardia / degollant-vos, l'infeliç... //

Des d'Arlés i des de Roma / a primers del segle quart / escampeue mística aroma. / Qui dels dos hi té més part ? / D'aleshores nit i dia / no ha faltat qui ens protegís... //

Susciteu la valentia / i l'humor als vostres fills. / Feu-los sempre companyia, / no els deixeu en els perills. / I atorgueu-los l'harmonia / dels germans al Paradís. //

Vilassar amb goig remercia / vostre humor i tremp castís. / Infoneu-nos coratgia / Patrons nostres Sants Genís. ///

V. Tenim posada l'esperança en el Senyor. //

R. Auxili nostre i escut que ens protegeix. //

PREGUEM / Oh Déu, cada any ens ompliu d'alegria en la diada de Sant Genís i Sant Genís. / Feu que els qui celebrem la seva passió imitem també la fortalesa del seu martiri. / Per Jesucrist Senyor nostre. / R.

Amén. //

Observacions:

Lletra i música: Mn. Joaquim vives i Aragó, regent de la Parròquia.

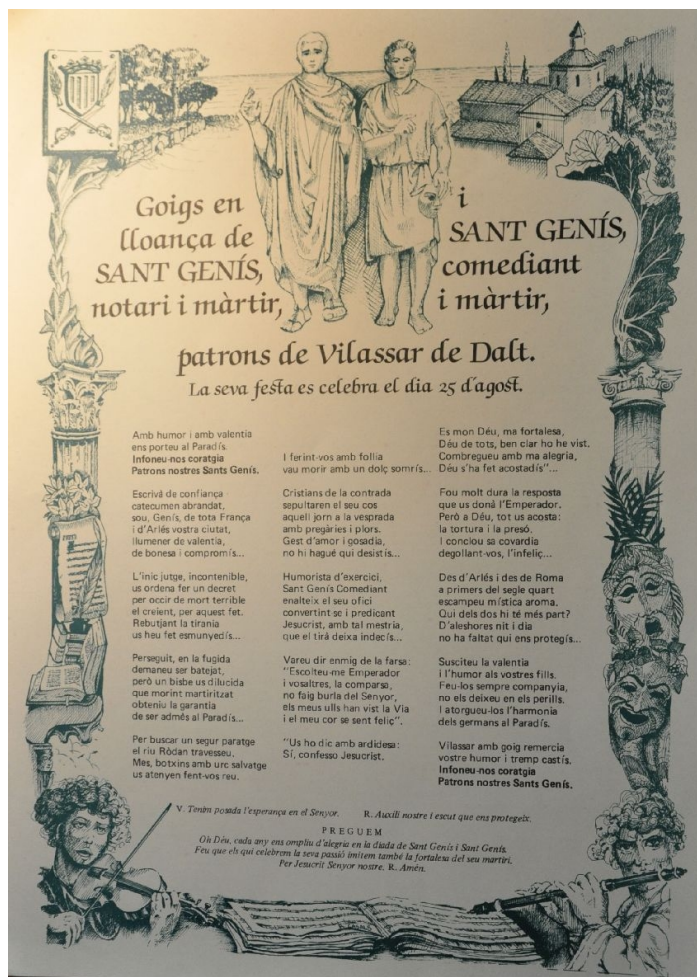
Il·lustració: Rafel Casals i Planas.

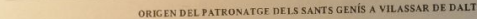
Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es

canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

Les advocacions de les altres antigues esglésies del terme corresponen a èpoques remotes (la Santa Creu; el Sant Crist; la Transfiguració), mentre que la de Sant Genís és ben clar que correspon a la influència dels francs. En tots els documents coneguts que fan referència a la nostra parròquia mai s'hi troba cap altre advocació que no sigui la de Sant Genís.

al mateix nivell, ambdues de la mateixa talla, però un pas més endavant Sant Genís Notari, el de sempre, el més antic, envers Sant Genís Comediant, el sobrevingut.

Edició a cura de la Parròquia de Sant Genís de Vilassar de Dalt, amb la col·laboració dels "Amics dels Golgs".
Impresos a: Copisteria EL VAIXELL, Font de la Teula, 13, Vilassar de Dalt - Dipòsit Legal: B-29.853 - 198